

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською мовою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА" P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДВА ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕКИ КРАЇНИ

Президент Труман, промовляючи у Вашингтоні на вечорі в честь трьох мільйонів добровольців, що зголосилися до участі в кампанії продажі щадних державних бондів (від 16. травня до 30. червня), говорив про безпеку на випадок фінансових труднощів. Дбайливість і турботу населення цієї країни про таку безпеку пізнати найкраще по тим, що в його руках є самих щадних бондів на суму 48 мільйонів доларів. Це є розумна безпека перед нуждою та матеріальними клопотами, що їх спричиняють різноманітні нещасливі випадки. Це солідна підвалина цілої господарської структури країни. Це активна участь кожного й кожною в управі й господарстві країни і довіра до її господарської системи. Тим самим, це теж охорона американського способу життя перед чужими впливами, а в першу чергу перед комуністичною пропагандою, що заповідає постійно неминучий провал американського ладу і американської господарки.

В той самий день говорив в Нью Йорку, теж на вечорі, влаштований з приводу неадекватної кампанії в справі державних щадних бондів, ньюйорський губернатор Дюї, б. республіканський кандидат на президента та дальший "бос" Республіканської партії. Він говорив про іншого роду безпеку, а це про Північно-Атлантичний Пакт. Труман, як знаємо, є "босом" Демократичної партії, яка є при владі, тому важке теж і це, що говорить "бос" опозиційної партії. Отже Дюї заявив, що Північно-Атлантичний Пакт це "непохитне забороняє проти тиранії". Він згадав про американські свободолубні ідеали, що їх видвигнула Американська Револьюція та які захопили людей у цілому світі. Але сталося, що в Росії запланували інші ідеї, не нові, а старі як світ, коли йдеться про абсолютизм і тиранію, де держава вважає своєю власністю усе — майно, тіло й душу людини. Таке є тепер у СРСР і тому саме всюди в світі настав конфлікт між американськими ідеалами і совєтським ладом. Це боротьба, що сягає ще давніх віків, боротьба між свободою і невилітливим. Ця боротьба, казав Дюї, яку Совети прикривають комуністичним, "ідейним" плащем і яка затроює людські думки тим, що вона обіймає цілий світ, та що ділить його на два табори. Америка, казав Дюї, хоче жити з усіма в мирі, а заключені нею договори з іншими народами Америки та Європи мають тільки одну їм спільну ціль: спільними силами зберегти і забезпечити свободу.

Промова губернатора Дюї, який вибирається тепер в поїздку по Європі, має особливе значення. Це є маніфестація американської солідарності в закордонній політиці, а зокрема у відношенні до Совєтського Союзу і комуністичної агресії. Як президент Труман, так і Дюї говорили про безпеку з нагоди кампанії в справі продажі державних бондів. Ця безпека відносилася до американського способу життя і до його оборони перед наступом комуністичної пропаганди, а теж і до оборони перед територіальною агресією.

Отсі промови — Трумана і Дюї — треба тільки повитати, бо вони скріплюють проти-комуністичний фронт не тільки в Америці, але в цілому світі. Американська господарська система відграс нині дуже велику роль, бо її захистання довело б цілий світ до руїни і кинуло б його в жертву Москві. Таке саме можна сказати теж і про оборону акцію Америки, звернену проти совєтської агресії.

Робітниче законодавство

Новий робітничий закон, як сповіщають з конгресових кол, остаточно прибирає заокруглений вигляд. Він є вислідом тайних конференцій між республіканськими провідниками й демократами з табору президента Трумана в палаті репрезентантів і в сенаті.

Те, що випацювано, буде схоже більше на закон Тефта-Гартлі ніж на підготований з доручення адміністрації законопроект Тамеса-Лісінського, який нагадує закон Вагнера. Сенатор Тефт уже готовий предявити компромісовий законопроект в сенатській робітничій комісії. Це буде законопроект меншини, однак, за довірчними вістями, він має вигляд на ухвалення.

Парламентарний календар тепер дуже заповнений, проте новий робітничий законопроект може прийти під наряди конгресу ще перед кінцем квітня. Про сенат говорять загально, що він перепустить коаліційний начерк законопроекту. Зате тяжче підє справа в палаті репрезентантів. На всякий випадок сенатський компромісовий бил містив би такі головні постанови:

Підприємства не вільно буде заключувати контракти з умовами про "замкнений завод", тобто наймати тільки юнінських робітників. Постанова про заборону замкненого заводу міститиметься в теперішньому законі Тефта-Гартлі, однак в новім законопроекті буде сказано, що підприємці будуть мати право дати першостю юнінським робітникам, а щойно потім приймати інших.

Контракти з умовами про "юнінський завод" будуть дозволені без ніяких спеціальних виборів між робітниками, як це постановляв теперішній закон Тефта-Гартлі. При постанові про юнінський завод підприємці матимуть право наймати неюнінських робітників, однак вони мусять стати членами юнінського професійного часу. Теперішній закон дозволяє відправляти робітника з юнін, якщо він не заплатить членської вкладки. Новий законопроект дозволяє теж усунути члена, якщо він належить до комуністів або бере участь в неавторизованій ("дикій") страйку. Такої постанови нема в законопроекті адміністрації.

Як теперішній закон, так і компромісовий законопроект дають президенту право віднести до суду з жаданням заборони страйку в випадках крайньої потреби, однак це не зясовано точно, чи президент може просто зажадати судової заборони, чи має наперед видати часу охолоди, як це постановляв теперішній закон.

Теперішній закон забороняє "другорядні страйки", а новий законопроект робить уступку. Коли члени тої самої юнін

дуть на страйк в одній компанії, то її члени в другій компанії матимуть право відмовитися робити таку роботу, проти якої інші члени юнін страйкують в інших підприємств. Однак інші форми страйків, з симпатії, будуть заборонені.

Юнін будуть даліше відпові-

П. Чигиринський.

Викручування й перекручування

Перед нами Бюлетень "Грядущая Россия" ч. 3. Ось стаття "Острая тема" (Национальный вопрос) Днепров, яка написана у відповідь на нашу статтю "Не віримо" ("Свобода" ч. 74).

Зразу ж починає з того, що твердив і вперше: "...частина української еміграції знаходиться, що Ліга та окремі члени її стоять на позиції "Єдиної, недемії". Отже — тільки "частина", а він сам з кількома однодумцями — це "ціла" українська еміграція!

Днепров найбільше інтересує як "українець": "питання усунення дійсних чи вигаданих протиріч між народом руським та українським". От на цьому треба зупинитися довше, тим більше, що дає він лише, що в нашій статті ("Не віримо" ч. 2.) були "іскаженія", щоб сказати — перекручування. Отже ніяких "іскаженій" не було, бо привідились точно цитати з Бюлетеня ч. 1. А деякі "іскаженія" в його останній статті, ми спробуємо висвітлити.

Але раніше зупинимось над "українськістю" самого Днепров, щоб справа була яніша. Українцями — і то правдивому — в першу чергу місце в українських гуртках, організаціях і часописах. Тим часом Днепров працює в тих організаціях та газетах, якіма рже вух одне слово "Україна", та які ігнорують українську справу, українські природні потягнення, стремління і віковічні бажання. Та сама газета, з якою співпрацює "українець" Днепров, у свій час до небес підносила на відомому "Паризькому процесі" Тореза, який громив український нарід, як бандинський, не зважаючи, що це саме різні зайді з півночі, які

далині за шкоду, яка повстане з приводу зломання контракту, як це сказано в теперішньому законі.

Служба посередництва буде наладжена так, як і в теперішньому законі, тобто незалежно від департаменту праці.

Не тільки юнінські урядовці, але й підприємці будуть обов'язані складати "некомуністичні афідевіти", себто заявляти, що вони не належать до комуністів і вислати ці заяви до Краєвої Ради Робітничих Відносин.

Тому, що президент рішуче заявився за знесення теперішнього закону і за привернення Акту Вагнера, вирінає питання, яке буде становити президента на випадок, коли б конгрес прийняв компромісовий поправлений законопроект. Підписи його президент, чи заветує?

хмарами завжди сунули на Україну, "паєсть сала і вареників", робили погроми, а українці, українці нещасні жертви. Стверджую це особливо, бо і сам спасає десятки жертв. Торе користав лише з того, що погроми відбувалися на терені України, хоч і не-українцями.

Найбільшим "бандитом" він представляв Петлюру, того Петлюру, що помімо закону, яким в Україні була знесена кара смерті, зробив вимок одностороннім — це "ціла" українська еміграція! Це той Петлюра, що разом зі своїм урядом провів закон про "Жидівську Протиріччя Автономію" в Україні і утворив окреме "Жидівське Міністерство", це той Петлюра, що призначив амбасадором У. Н. Р. на найбільш відповідальний і важливий дипломатичний пост в Лондоні жиди А. Д. Марголіна. Тому те самі жили в багатьох містах після визволення згід з більшовиків виходили Петлюри на зустріч, а рабінці благословляли його "Талмуд - Тору", а до того ще й створили "жидівський батальон", який вилетів в Армію Петлюри й хороброб бився як проти більшовиків, так і проти Денікіна. Багато про це можна написати!

І от за те все удостоївся великий герой і чоловіколюбчець "почесного" титулу — "бандит". А що він очолював український нарід, отже виходить, що і цілий нарід "бандитський". Чи може бути більша образа народодів!!!

Мало того, але такого погляду тримається й газета, в якій співпрацює Днепров, бо не більше як рік тому була поміщена в ній стаття в якій без-

соромно писалося про "Петлюрівських бандитів".

А от в останньому числі "Днепровської" газети з суботи 16 квітня сам редактор її за своїм підписом в статті "Люди в масках" описує, якось Сухомліна як зрадника й ідовито запитує:

"Любопитна подорож: Сухомліна дуже пишається своїм гетьманським походженням. Чи не від Мазепи?" Он де припулює "українець" Днепров.

Ця газета хвалиться своєю безсторонністю та справедливістю! Не дивуємось, що в ній таке пишеться, бо, хоч і досить має дійсно розумних співробітників, але котрі в більшості не знають жидівської української відносин, бо ж походить з-поза "черти осесодіжні", і мають поняття про ті відносини з московських джерел, а на правду закривають очі. Ім просто не хочеться розлучитися із своїми упередженнями, хоч і напевно читали велику книжку про Україну А. Д. Марголіна, свого ж таки собрата.

Чи ж можемо ми брати за українця такого, хто працює в повній згоді з тими, які мають таке наставлення до українського народу? Поговорімо: "Скажи, з ким ти знайомий, а я скажу тобі — хто ти такий".

Далі. Ясно і "недвусмысленно" сказано Днепровим, що замість теперішнього СССР має бути "Союз Народів", в рамках "Грядущей Росії", а слова його (Днепров): "Национальная группа" однак відноситься, як до росіян так і до українців, тому нема ніякого сенсу в твердженні, що український нарід тільки "група", яка не може претендувати на "вхожденіє" в Союз (з Росією). — П. Ч.) в якості рівноправних членів, але який гарантується тільки "національна культурна автономія". Днепров безсовісно перекручує, бо так що цитату, як безглузду, привів у своїй статті, наче б то це були мої слова, а це ж його власні слова з його статті в Бюлетені ч. 1. Отже свій власний вислів накинув мені. А далі ще більше поглиблює перекручення. Приписуючи мені свої власні слова, Днепров каже, що коли "многочисленные украинские наряды, другие после русскаво по розміру, не може претендувати на вхожденіє в союз, як рівноправний його член, — то який же інший нарід з числа теперішніх членів СССР, може на це претендувати?" І викручується, мовляв: "кожному добровільному читачеві ясно, що річ іде про нац.-культурну автономію у відношенні тих численних малих народностей (чуваші, вотяки, інгуші, чеченці і т. д.), ...котрі дійсно не можуть претендувати більше, як на нац.-культурну автономію". Тепер вже згадає й

розрізняє ті народи, чого не було в першій статті, де говорилось загально, а на тій основі в своїй статті "Не віримо" і написав таке: "...У своїй величезній статті "Союз Свободних Народів" він (Днепров) не згадає про "національні групи" "Єдиної Росії"... А от тепер, як бачите, і згадає вже по імені і розрізняє. ...Тай вже надіює більші народи одними правами, а менші іншими, от хочби й чеченців, яких і слід на Кавказі не залишалося, бо ж будівничий "єдиної - недемії", "батько народів", розпорозив їх по всій "Сибірі нескосимій", а їхні імя стер з лиця землі. Так само татарів. Інші народи просто проковтнув. Перечислювати їх не потрібно — всім відомо. Але найважливіше й найцікавіше те, що не тільки "батько народів" загартує і народи, і держави, але й ті, що рахують себе демократами та майбутніми наслідниками його з "Грядущої Росії", одверто заявляють: "Ми, — по честі і совесті приємлюємо нашу Родину такою, якою вона нині єсть, повинні... і т. д."

Отже цим самим "Грядущая Россия" одверто показує своє лице: В "єдиному-недімному" Керенського мають виходити й ті землі і народи, які загартував Сталін, бо ж ясно і недвозначно зазначено: "приймаємо нашу Родину такою, якою вона тепер є" (Передовиця Бюлетеня ч. 3. 10. IV, 49: "Н. Р. С.).

Каже Днепров: "...не придумано назви" тому союзові, який мусить замінити СССР, мабуть ця назва повинна зовсім несподівано (хтось це має придумувати, "розуміється" з "Грядущої Росії"... — П. Ч.), але, напевно, нема чого страшитися назви "Союзу демократичних республік", адже і Україна була, правда недовго, "Українською Народною Республікою".

Оце так втіл! Таж вона була "незалежною, самостійною", а не в складі якогось союзу, якому ще й їсти нема. Є тільки одне імя Росія, про котру тільки й говориться в Бюлетені, і нею покривається все, що "нині єсть". Для кого є, а для кого й ні.

Достигнути народного добробуту можна лише на думку Днепров при умовних обширности території з невичерпаними природними багатствами, а ось маленькі Данія, Норвегія з її скелями, така ж Швеція, Фінляндія з гольми каміннями та озерами, а який добробутом вони пишалися! А Д-в боїться, щоб велика й багата Україна часом не загинула без російської "клітки". "Україна, — каже він — залишена сама собі, обов'язково попаде під вплив західних країн (порівняй більшовицьке: "гнілою запад". — П. Ч.) і стане їхньою... колонією".

(Докінчення на стор. 3-тій).

К. ПЕТРУС

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОВДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

Коли в НКВД довідалися, що в валізі залишилися ще якісь пляни і креслення, негайно поїхали в Сибір "експедицію" в складі Гриценка й кількох агентів. За допомогою місцевих комсомольців і залізничних робітників, довелося перекопати кілька тисяч квадратних метрів землі, поки, нарешті, не натрапили на закопану валізку. Поміж усіх паперів, вже пожовклими від вогкості, було виявлено військовий план Москви та ще якийсь совєтський документ таємного характеру. Ця знахідка так утішила НКВД, що Гриценков не тільки простили всі його минулі і теперіш-

Мартинюм Задекою — невідомо, але Гриценка переіменували в Мартину Задеку і через тиждень уся камера звала його тільки Мартинюм Задекою, ніби у нього справжнього прізвища й інших кличок ніколи й не було.

В камері було десять чоловік кримінальних і Мартин Задека став їхнім натхненником і вождем. Ночами вони обирали сплячих решту в'язнів, а днями беззугавно грали в саморобних карт, спали або вчилися танцювати чечітки, розповідали про свої залюбки, любили всякі пригоди історії, співали пісень. Особливо до вподоби була їм шойно витворена в залізничних закалах пісенька про розправу з коханою, яка зрадила свого коханця.

Якось Мартин Задека заліз до мене на мари, ліг поруч і заговорив схвильованим голосом. Він багато розповідав про не здійснені мрії свого дитинства, про те, як любив читати книги, в яких говорилось про величчі й світлі особи, як більшовики вбили його батька, як він утратив невинність і сумління своє і став кримінальником...

— Я вірю вам, — сказав він мені тихо, — бо ви такий самий, як мій батько. Скільки разів ми, урки, лаштувались обікрати вас, та тільки підходили до вашого місця, абраз небіжчика-батька мого ставав між вами і мною, і я відводив шпану до інших. Я хочу розповісти вам про себе все, що страшним тягарем лежить на моїй душі...

І, уткнувшись головою в улюблену, він тихим голосом почав розповідати про своє злочинне й беззастане життя. Під злочинами й темними пригодами здригалась його жива душа, що тяглась до світла й правди, і навряд чи знайшла б на землі бодай одна людина, яка осудила б його за те, що він став безпритульним і кримінальником.

Вважаючи винуватцями своїх нещастій тільки комуністів і, обурюючись їхньою ідеологією, він продовжував: — Ви знаєте, я маю п'ять судових процесів, біля п'ятнадцяти років невідомого ув'язнення, три втечі з таборів, одну безвинно-погублену душу на своєму сумлінні, але я все таки чесніший і послідовніший за комуністів. Свої злочини і злодійські справи я звужаю злочинами і завжди дуже боляче мені душа, що не можу стати порядною людиною. А вони роблять багато жакливішій злочини за мої і звуть їх доблестю, героїзмом, славою, доброчинністю і ще якимось ідіотизмом, — і не тільки не шкодують про це, а навпаки, — втішаються з того! За наші менші гріхи нас судять і знищують, а їх не тільки ніхто не засуджує, — їм плещуть у долоні, присвячують вірші й

книжки, а дітей навчають любити й поважати їх!..

Мартин Задека урвав мову, тяжко відіхнувшись і знову продовжував обурюватись, чимраз більше збуджуючись.

— Я закінчив тільки семірічку, але навчився самостійно думати й міркувати про речі й явища. Так, ми, кримінальники, чесніші за них! Ми ніколи не дозволяємо собі, наприклад, відібрати у людини останній шматок хліба, а комуністичні під час голоду відірали його з рота у голодних і вмираючих. А скільки вони створили безпритульних і повій, і тепер, загнавши їх уші злочини за мої і звуть їх доблестю, героїзмом, славою, доброчинністю і ще якимось ідіотизмом, — і не тільки не шкодують про це, а навпаки, — втішаються з того! За наші менші гріхи нас судять і знищують, а їх не тільки ніхто не засуджує, — їм плещуть у долоні, присвячують вірші й

людства — вихоплюють у нас награбоване і втішаються ним!

Советська влада відрізняється від урків тільки тим, що вона організована, дужча і, головне — підліша й беззастеніша за нас. Якщо НКВД за одну вкрадену валізку нагородило мене, а за другу покарало, то тільки тому, що крадіжкою першої воно було заінтересоване, а другої — ні. Коли в свій час Сталін пограбував Тифліський банк, Соцініську пошту і низку поштових поїздів, то цей грабіж він звав експропріацією і вважав, що він правий. А коли ми, його вихованці, робимо те саме, нас ловлять і судять за те, що ми не приєднуємось до його кремлівської "малини". Зрозуміє?

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Індустрілізація сільського господарства

Секретар департаменту хліборобства, Бранан, в своїм річному звіті до президента Трумана, подає, що на фермах в Злучених Державах відбувається небувала досі швидка механізація. Однак, це не значить, що американські фермери мало працюють руками. Як подає Бюро Сільсько-господарської Статистики, з кількох білльйонів годин праці американських фермерів за 1944 рік, біля 60 відсотків було виконано малим, ручним знаряддям.

Одною з причин такого великого відсотку ручної праці є потреба в ній на бавовняних фермах в південних степах. Крім того треба мати на увазі, що яких 75 відсотків праці та догляду за худобою виконується руками. Треба також пам'ятати те, що тут є велике число малих господарств, які не можуть собі дозволити великих інвестицій на дорогу машинерію. До певної міри справі помагає кооперативне користування машинами. (За відомостями департаменту хліборобства, з 5,800,000 сільських господарств в Злучених Державах, більшість складають трудові господарства, що утримуються працею родини.)

Механізація ферм є до певної міри, індустріальною революцією, що відбувається вже роками і ще далі продовжується. Як подає секретар хліборобства в своїм звіті, на це вказує збільшення числа тракторів та інших машин, які можна примінявати на невеликих фермах.

Говорячи взагалі про механізацію сільського господарства, Бранан згадує, що американські фермери «живають тепер вдвічі більше тракторів,

ніж в 1940 році. Кількість вантажних авт на фермах збільшилася на 80 відсотків; особових авт — на 20 відсотків; комбінатів (машини, що жнуть і молотять) збільшилося на яких 150 відсотків; машин, що збирають кукурузу — на яких 100 відсотків та на доення коров — більше ніж на 150 відсотків».

Дальше секретар хліборобства згадує про збільшену кількість машин до копання буряків, до пакування сіна і т.п. За десять років збільшилося втричі число ферм, що мають електричне світло.

Збільшення сільсько-господарського виробництва на десять відсотків за минуле десятиліття приписують збільшеній механізації на фермах. Механізація приписують і те, що за війни збільшилася на 30 відсотків продуктивність сільсько-господарського робітника, а це дало змогу тисячам сільсько-господарських робітників працювати на воєнних фабриках, при будівлі кораблів та служити в збройних частинах.

Механізація сільського господарства спричинилася також до того, що мільйони акрів поля, що засівалося кормовим зерном для коней, мулів, тепер є під збіжжам для потреб людини. Крім того, машини, завдяки великій швидкості часто не допускають до втрат на полі, що може статися за поганої погоди чи інших несприятливих умов.

Як подає звіт секретаря хліборобства, Злучені Держави експортували біля однієї шостої частини загального виробу фермерських машин за 1947 — це є поверх трьох з половинною разів більше ніж

Український хлопець хоче знайти маму на Великдень

Пресова агенція Асошіейтед Прес розіслала до американських газет пердрук листа, поміщеного в часописі в Лейтроб, у стейті Пенсильванія, у якому 10-літній хлопчина українського роду пише, що хоче знайти свою маму на Великдень. Лист, заадресований до редактора згаданої газети, є такого змісту:

„Дорогий Приятелю: Посилаю Вам свою світлинку. Я малий, десятилітній 'хлопець', Анді Томпос, мол. Моя адреса: Andy Tompos Jr., R. F. D. Box 205, Latrobe, Pa. Кожний, хто має маму, має щастя. Кожний любить свою маму. Може моя мама побачить мою фотографію. Прошу Вас, Мамо, прийдіть до мене, я Вас люблю. Моя бабуся вже дуже стара і хворіє взимі. Може великодній заїчик принесе мені мою маму. Прошу Вас, помістіть світлинку в Великодній часопис в неділю. Я люблю свою маму. Напишіть мені, кілька буде коштувати, я заплачу».

Після отримання листа від малого Андрія редакція газети перевірила справу. Переконалася, що Андрій живе в чистій домику з чотирьох кімнат з своїм українським дідусем і бабусею, з іменем Андрій Обмиванюк у недалекому майнерським присілку Біті (Beatty). Вони вияснили, що вони не ба-

експортовано в 1935-1939 роках. Він зазначив в своїм звіті, що уряд Злучених Держав старався „заохочувати і збільшувати сільсько-господарське виробництво закордоном, шляхом наукового знання та ліпших способів господарювання”.

Загальна Рада.

чили матері хлопця, Гелени, впродовж п'яти років. Його батько пропав, заки хлопець ще прийшов на світ.

Дідусь має 83 роки життя і не працює від 18 років, коли то його потовкло. Бабуся має 71 років і хворіє. Вона боїться, що вже не довго прожить і не діжде часу, коли Андрій стане самостійним і буде міг самий собі дати раду. Мішаною українсько-англійською мовою вона пояснила:

„Ми не маємо кому його пошити, коли ми померемо. Я молюся, щоб вона повернулася до сина”.

А малий Андрійко сказав: „Ми не знаємо, куди пішла моя мама. Я навіть забув, як вона виглядає”.

Старенька пара і хлопець живуть з прилюдної допомоги. Андрій любить старих Обмиванюків. Він каже: „Я тепер не хочу їх оставити. Моя бабуся хвора, а мій дідусь... ба, він дуже старий”.

Газета видрукувала лист і помістила фотографію хлопця в недільнім виданні. Може це побачить мама хлопчини, бо лист поміщений у багатьох газетах.

НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! МАНІФЕСТАЦІЯ В ДНІ ЛЬОЯЛЬНОСТІ

Ті українські Організації, які налічують найменше 50 членів, будуть творити в маніфестаційні походи в Нью Йорку в суботу, 30. квітня ц. р., окремі групи. Вони придуть з власними прапорами на визначене місце.

ВИКРУЧУВАННЯ І ПЕРЕКРУЧУВАННЯ (Докінчення зі стор. 2-гої).

Не турбуйтеся, г-н Днепров, Україна дасть собі раду, то вже її власна справа.

Посилається він і на „Народно Волю”, котра висловилася, що „в Ліге боротьби за Народню Свободу” мають особи, відомі своїми щирими демократичними переконаннями”. А чи ми колибудь стверджували протилежне? Обома руками підписуємось під цим висловом. Ми між росіянами, і то в більшій мірі ніж між малоросами, трапляються щирі демократи, розуміючи українське питання, але ж то одиниці. „Нар. Воля” ж не каже, що всі в тій „Лізі” щирі демократи, а лише „маються особи”, значить не загал, ці одиниці, зрозуміло, не можуть мати впливу на загал, як це видно з усіх писань в „Бюлетені”.

Вся російська преса як і організації без різниці напрямку що найменше ігнорують українське питання. Ім і в голові не вміщується, що існує Україна, український нарід. Для них є лише всеоб'ємлюча: Росія. Чи чув хтонебудь і колибудь, щоб росіяни улаштували якісь зібрання в справах та по питаннях інших народів, на голову над котрими мають претенсії, щоб дискутувати над цими „Острими темами”, як назвав їх Днепров? Такого чуда ще ніхто не чув, бо для них вже давно вирішене питання Валуєвим: не було, нет, і не буде!

Отже такі: не віримо! Це маленька ілюстрація. Тільки що в свіжому числі Днепровської газети (12. IV. 49) вичитав речення, яке просто глузом заносить: „Ні, вже краще я буду й далі терпіти пониження і образи в таборі галицьких націоналістів і видавати себе за українця, ніж

РЕЛІГІЙНА ВІЙНА В ПОЛЬЩІ

(УБІ) В наслідок закриття католицьких часописів у Польщі, перейшла церковна влада на пастирські листи, при помочі яких порозумівалася вона зі своїми вірними. Щоб знизити і цей останній засіб, заборонив уряд священникам відчитувати по костелах такі листи єпископів. Хто не повиноситься цій забороні, того з священників арештують. Щоб підірвати довір'я до клеру, запрошує поліція священників поспівіди до себе і вимагає відповідних зізнань відносно гріхів вірних. Коли таємницю сповіді священники таки вдержують, поліція пускає в обіг „правдоподібні” гріхи, щоб доказати, що священник є на службі поліції, як її платний агент. При кінці березня відбулася таємна конференція під Варшавою, на якій виготовлено плян боротьби з релігією, і її має провадити міністер Бельські, який є зрештою родовитим москалем й енкаведистом.

гнити за дротяними загородами советського концлагера. Із статті прф. О. Анісімова. Коментарі зайві.

БОЛЬШЕВИКИ ЗВІЛЬНИЛИ АМЕРИКАНЦІА ПІСЛЯ 3 РОКІВ

Москва, 21 квітня. Советські власті звільнили вчора після трьох років побуту в тюрмі офіцера американської торговельної моринарки, Алтона Кеннеді, та передали його місцевій американській амбасаді. Кеннеді був засуджений в 1946 році за „хуліганство”, обвинувачений за участь в бійці в Одеському порті.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СООЗУ!

ОТЧЕ НАШ МОЛИТОВНИК

— для —
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Друге видання Друкарні ОО.
ВАСИЛІЯН.

В гарній Мароко оправи — \$2.50
В білій оправи — 2.00
В чорній оправи — 1.75

МОЛИТОВНИК ДЛЯ
ВСІХ, imitation leather \$1.50
Замовлення wraz з належністю слати до:

“SVOBODA”
P. O. Box 348,
JERSEY CITY 3, N. J.
З Канади належить платити
тільки американською валютою.

УВАГА! — БРУКЛИН І ОКОЛИЦЯ! УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДІМ

216-218 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
власноує традиційне
СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ
В НЕДІЛЮ, 1. ТРАВНЯ 1949
(SUNDAY, MAY, 1, 1949)

Початок точно в 4-тій годині попол. Вступ від особи \$2.50
Шановні Громадяни! Як кожного, так і цього року
прийдіть громадою на це спільне Свячене разом зі своїми
родинами. Вулих скитальців, які живуть в Брукліні,
просимо прийти на це наше громадське свято, для яких
буде вступ вільний. Управа У. Н. Дому в Брукліні.

НА ВЕЛИКОДНІ СВЯТА ФІРМА СТАСЮКА

поручає найкращі м'ясарські вироби
ШИНКИ, КОВБАСИ, РЕБЕРКА ТА ІНШУ ВУДЖЕНИНУ
власного виробу по цінах уміркованих

ЛИШ ПЕРШОЇ ЯКОСТІ
ВУДЖЕНИНА І СІРІ МЯСИВА
ПРОДАЄМО В НАШІЙ ФІРМІ

П. Стасюк
124
Перша Евеія Нью-Йорк 3.
(між вулицями 7.^ю а 8.^ю)

ВИРОБЛЮВАНА НА МІСЦІ
ВУДЖЕНИНА П. СТАСЮКА Є
ГАРАНТОВАНОЇ ЯКОСТІ

КУПУЙТЕ У ФІРМІ, КОТРА ЗАВДЯКИ ПІДДЕРЖКИ ПОСТІЙНИХ ПОКУПЦІВ ІСНУЄ ПОНАД 27 РОКІВ

Спеціальні
ЦІНИ НА
ВЕЛИКОДНИЙ ТИЖДЕНЬ

СВЯТОЧНА
КОВБАСА
СІКАНА

57¢
ФУНТ

ШИНКИ
ЗАДНІ
В КЕНАХ

83¢
ФУНТ

ВУДЖЕНИН
ТЕНДЕРЛОЙН

71¢
ФУНТ

ВУДЖЕННА
3
РЕБЕРКАМИ

43¢
ФУНТ

УВАГА! — СКЛЕП ОТВОРЕНИЙ ЧЕРЕЗ ЦІЛИЙ ВЕЛИКОДНИЙ ТИЖДЕНЬ ДО ГОДИНИ 9. ВВЕЧІР.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ШКАГО, ІЛЛ.

Громада оживає!

Свято в пошану Тараса Шевченка і в Десяті Роковини Проголошення Самостійності Карпатської України доказало не тільки єдність, але й живучість шікаговських українців та їх глибоке зацікавлення українськими справами. А поруч з тим безумовно велика заслуга в цьому організаторів свята.

Як заповіджено Свято відбулося в проголошений час і в заповідній залі. Тим разом додержано точності в відкритті Свята, що так рідко трапляється серед українців. На Свято прибули українці з усіх кінців Шікаго й участь в ньому брали всі українські організації шікаговського осередку.

Святочну Академію відкрив вступним словом голова Ліги Американців Українського Походження в Шікаго п. Іван Дужанський. Підкреслюючи велике значення постаті Великого Шевченка в історії України, голова пригадав присутнім ті дні, що їх з тривогою переживали американці українського роду в час, коли Карпатська Україна, найбільша з земель українських, підлягала до вільного і незалежного життя. Пориваючи «Вставайте, кайдаки порвіте!» з Шевченковим Заповіту здійснилося на найменшій і найбільше здавалося б забутий частині землі української. Відтак голова Ліги складав побажання українцям в Шікаго, всім людям доброї волі, пояснює користь існування Ліги як Центральної української організації в Шікаго, і привітав прем'єр-міністра першого Уряду Карпатської України п. Юліана Ревая, що був гостем і головним промовцем на святі.

Жіночий Хор міста Шікаго під керівництвом п. Семена Чуби, мимомовно співаючи готування, виказав повну зіпіваність і великі можливості. Народні пісні у виконанні хору жінок, зачарували на мить присутніх і перенесли їх думками в рідний, далекий і забутий край, що кривавиться в нерівному змагу.

Короткий реферат про життя і творчість Тараса Шевченка виголосив в англійській мові п. Петро Мельник. Промовець відчув всю велич Шевченкових слів і виказав на переломовість появи Шевченка і його творчості в житті української нації. Шевченко сформував політичну думку українського народу і став маятником на роздоріжжі, не тільки для сучасних йому поколінь, але й для грядучих.

Виступ соліста п. Олександра Кульпака задовольнив найбільше вибагливих слухачів, тож недаром мусів він виступати повторно і прийняти численні оплески захопленої пуб-

лики. Його „Ой Дніпре мій Дніпре“, а потім „Гетьмани“ задержали дух у грудях присутніх. Пан Кульпак не тільки співав з притаманною експресією, але він переживав спів, що разом з небуденними голосовими даними чарує вухо й уяву.

Цю першу частину Академії доповнила вдалими декламаціями молоденька уродженка Кітвінни Оля Милорадович. Шевченкове слово в устах маленької вчорашньої скитальниці звучало так щиро й природно, що вона відходячи зі сцени забрала з собою й серця присутніх. Особливо милозвучно продекламувала вона „Мені тринадцятий“.

Другу частину Академії розпочала сольними пані Лілієн Олихана Іванівна, що прозвана соловейком української сцени в Шікаго. Репертуар пані Олиханої Іванівни — народні пісні, що їм вона додає природного кольориту в інтерпретації, що потрібно дивуватися звідки в уродженки американської землі так багато здібностей в цьому напрямі. Як і слід було сподіватися, пані Олихана була народжена присутніми численними оплесками імусіла повторити свій виступ.

Так зчирли наступила найбільше цікава точка Святочної Академії, а саме виступ прем'єр-міністра Карпатської України п. Юліана Ревая. Його привітав від імені шікаговських українців — його ж такий земляк, д-р Людовик Желтвай, що в коротких словах передав історію визвольних змагань Карпатської України та ролі в них шановного гостя. Найменша частина української землі, найбільше пририта й поділена, й в найбільше несподіваний час піднесла прапор волі, і хоч недовго він вдержався, то карпатські українці доказали перед усім світом свою єдність, кровину і історичну, з усім українським народом за Карпатами. Ніяка сила, ніякі знущання і довголітня неволя не вбили духа вільного народу. Вступаючого на сцену міністра-прем'єра Карпатської України п. Юліана Ревая, привітали всі присутні гримками оплесками.

Шановний бесідник не поспішив в своїй промові та детально скарактеризував не тільки день Проголошення Самостійності Карпатської України 15 березня 1939 року, але й точно ознайомив присутніх з подіями, що зайшли до цього часу, а теж доторкнувся відважною рукою сучасних питань. Дату 15 березня 1939 року попередила кертична праця багатьох поколінь, численних піонерів національного відродження Карпатської України. Неначе на фільмовій стрічці перегортав картини з життя і побуту своєї вузкої батьківщини, щоб в висліді в уяві

слухаючих витворити повний образ бідної і забутої землі, що з найбільшого поневолення підносила повілі до вільного і самостійного життя. Перелік, що наступив в спосіб думання карпатських українців це вислід невтомної праці названих і неназваних героїв. Української крові, її могутнього зову не вбили найбільші зусилля Мадризаторів, чехізаторів. Поводили, але дуже певно українці Закарпаття ставали в одну духову і політичну частину України. Так прийшло до Великого Просвітнянського Здвигу в Ужгороді, що притягнув з маленької Карпатської України більше як 30-тисячну гуцульську громаду, що спілила з найбільш віддаленими закутими Зеленої України. Верховина виказала ще більше свою вірність українським національним ідеалам в час перших виборів до Законодавчого Союму Карпатської України та й після них. Проти малого краю заперся не тільки чехи й наступаючі мадари, але й Москва, Варшава та Берлін кинули свої фонди й агентів, щоб знищити маленький край. Поза віденським арбітражем, що віддавав історичні українські землі мадарирам (Ужгород, Мукачів, Берегове), в час коли безконтрольно рвали Європою Сталін і Гітлер, в безкомпромісовий наступ на маду, незброєну державу пішли мадари при активній допомозі поляків. Так в розподілі і грабеві Карпатсько - Української Держави уявляють усі історичні вороги українського народу під проводом Москви і Берліну, доказуючи раз за разом, про єдність своїх інтересів, коли йде про визиск й поневолення українського народу на його рідній землі. Великий Шевченко і Карпатська Україна перегукуються, найменша з земель українських почула пророче Шевченкове слово і на вдивовижу всім піднялася з віковичного сну. Промовець опісав присутнім вибори до Союму КУ, трагічні дні, що збіглися з найбільше радісними, а саме проголошення Самостійності і мадарський наступ. Героїчна боротьба Карпатської Січі проти мадарських банд. Попри все підкреслив промовець єдність і позитивну співпрацю всіх активних діючих політичних течій серед українства на Закарпатті в цей час. Поруч себе сиділи і спільно працювали соціал-демократи, християни, націоналісти і хлібороби, а вислідом такої спільної пра-

ці був великий день 15 березня. Минуло повязав п. міністер-прем'єр з сучасним і витягнув глибокі думки і науки для формування сучасного українського буття. Єдність, посвята, праця і гасло „українець українцеві братом“ ось та наука винесена карпатськими українцями зі своєї історії. Тепер карпатські українці в Україні об'єднані з рештою України варварськими обіймами советського боа-констриктора, і переносять з всією Україною весь жах московсько-большевицької окупації. Ти українці, що їм вдалося уникнути хижаків пазурів Москви і Берліну, разом з уродженцями інших українських земель, розійшлися по світі, щоб разом і спільно нести труднощі еміграції та спільно значатися далі, вже не тільки за волю малого гірського краю, але за свою правду в своїй хаті — для всього українського народу. Проживши тисячі злидні ворожих окупацій, сьогодні український народ в цілому свідомий, що тільки добувши своєю кров'ю волю України, він зможе на своїй землі вільно господарювати і здійснити свою правду.

Для цього кінця п. Ревай — нам треба єдності, посвяти й любови.

Присутні нагородили промовця невмовкаючими оплесками. Певно, що й не скоро забудуться хвилюючі слова українського державного мужа.

Після цього чергував натворений виступ пані Ірини Буксар. Вона рецитувала уривки про події в Карпатській Україні, живі і переконаливі. Перед присутніми знову встали маршучі лави січовиків, гомін зброї й кривавелена, ограблена земля, стала ближчою, рідною і дорогою.

Тепло зустріли присутні виступ мужеського хору тов. Українська Громада, що відспівав три народні пісні. Вперше почули українці в Шікаго

марш Карпатських Січовиків: Билися хлопці Хустові на славу, Полягали в нерівному бою, За свою сирітну державу, Січову волю свою.

Диригент і хористи, здебільшого нові емігранти, били живим символом тісної співпраці всіх українців міста Шікаго. Хор розп'являє добрим голосами. Спільно з диригентом та при довшій праці і доповненні, може вибитися на один з найкращих хорів в Америці.

Присутні вітали і прощали мужеський хор „Української Громади“ невстихаючими оплесками. Брати з братами, старі емігранти з новими починають з кожним днем творити одну велику громаду, збільшуються зрозуміння і співпраця.

Закінчив Святочну Академію своїм зворушливим „словом голови Ліги п. Дужанський. Він дякував присутнім за таку численну участь в Святі. Відтак дякував учасникам Академії, п. Ю. Ревая та всім, що в той чи інший спосіб причинилися до успіху Свята. Голова Ліги кликав шікаговських українців до єдності і співпраці, до зкупчення до-вокруги Ліги, та до напруженої і творчої праці в майбутньому. Виказав на всі великі і відповідальні обов'язки американських українців в сучасну хвилину, на всі потреби українського життя обабіч океану і на важливість того відтинку фронту, що його заповнюють американські українці, а серед них українська шікаговська громада.

Слів голови Ліги вислухали присутні з великою увагою. Хор при співучасті всіх присутніх на залі відспівав це український національний гімн.

Так при невтомній праці Ліги Американців Українського Роду і всіх об'єднаних в Лізі товариств, вдалося успішно перевести це небуденне Свято, що надовго залишить в серцях шікаговської громади незабутні спомини.

Свято принесло 519 доларів доходу, що призначені на народні цілі.

Присутніх було около 600 людей, що на шікаговській відносині є своєрідним досягненням. Після Академії відбувся ще бенкет в пошану достойного гостя, п. прем'єр-міністра Ревая, в Ля-сел готелі. Список жертвodawців буде проголошений в пресі окремо. В. Ш.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ У. Н. С.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 11. березня 1940 р. помер у 63. році життя

МИКОЛА ПИЛИПІВ,

член Бр. св. Стефана, від. 221 У. Н. Союзу в Шікаго, Ілл.

Покійний походив зі села Шіхлів, пов. Стрий, Зах. Україна. Похоронив у смутку жону, 5 синів і дві доньки.

Похорон відбувся 14. березня з ур. катол. церкви св. Николая при участі родичів, членів від. 221, і знайомих на цвинтарі св. Николая. — В. Н. П.

Секретар.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

Покійний походив зі села Накло, пов. Перемишль, Зах. Україна. До Товариства і Союзу вступив 1941 р. Похоронив у смутку брата Стефана, дочку Марію зам. за Михайла Вайда, 3 синів: Михайла 30, Івана 28, і Марію 18.

Похорон відбувся 15-го квітня при участі родичів, знайомих і членів Товариства з похоронного зв'язування до укр. катол. церкви св. Ап. Петра й Павла з відтак на цвинтарі. — В. Н. П.

В. Гузаль, секрет.

Дня 12. квітня 1940 р. помер у 63. році життя

ПЕТРО ЯГЕЛА,

член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291 У. Н. Союзу в Клівленді, Огайо.

ВСТАВАЙТЕ В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬІОНОВИХ МАЄТКУ ЦЕЙ ОРГАНІЗАЦІЇ.

АДВОКАТ
WILLIAM KUZMA
806 South 16th St.,
Newark, N. J.
Phone: ESsex 2-6636

БЕЗПЛАТНА ПРОБА

на реіматичні болі

АРТРИТИЧНІ

Коли Ви ніколи не вживали ліку

званого ROSSE TABS на оці не-

значні мускулярні недомогання й

болі, злучені з реіматизмом і зап-

аленням жид, або з нервовим за-

паленням, то чому не спробувати

його СЮГОДНІ на наш кошт.

Його вживають тисячі людей

впродовж 25 років.

БЕЗПЛАТНО ДЛЯ ЧИТАЧІВ

НАШОЇ ГАЗЕТИ

Запрошуємо Вас випробувати його

без ніяких коштів. Дозвольте,

щоб ми вислали Вам ліку пов-

ної анкіти. ЗАЖИВАЙТЕ БЕЗ-

ПЛАТНО 24 ТАБЛІТОК. Коли не

будете доволені палативною —

часовою — полекією, зверніть

нам решту й не будете нам винні

нічого. Така проба не буде ко-

штувати Вас ні одного цента. НЕ

ВИСЛАЙТЕ ГРОШІ. Пішіть

лише негайно Ваші імя й адресу

до: ROSSE PRODUCTS COMPANY,

Dept. O-5,

2708 Farwell Ave., Chicago 45, Ill.

Comfortably air conditioned

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

801 SPRINGFIELD AVENUE

NEWARK, N. J.

and IRVINGTON, N. J.

Eaton 5-5855

OUR SERVICES ARE AVAILABLE

ANYWHERE IN NEW JERSEY

IDAN БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

зроблює погребні до \$150

і всі інші необхідні

ОБСЛУГА НАРКАША.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.

Dignified funerals — \$150.